

Mes Europeu del TDAH ADHD-Europe

Declaració sobre el TDAH en nens i dones, octubre 2017

Benvolguts polítics, professionals i públic en general,

En el seu Mes Europeu del TDAH ADHD-Europe, l'organització que agrupa a Europa a les organitzacions de suport al TDAH d'àmbit nacional i regional, vol aquest any demanar una major atenció a la situació a la qual s'enfronten les innumbrables dones i nenes amb TDAH a tot Europa i al món.

Diem innumbrables perquè a causa de les diferències en com el TDAH es presenta a les dones i les nenes i a la falta de comprensió que envolta a aquesta condició, els resultats en molts casos és que no estan diagnosticades o, si ho estan, hi sol haver un mal diagnòstic. Com a conseqüència del mal o nul diagnòstic, aquestes nenes i dones han de fer front una cadena de desafiaments, molts dels quals esbossem en aquesta Declaració. Som ADHD Europe i esperem que Europa i el món escoltin la nostra crida i una llum brilli sobre aquestes dones, que amb reconeixement i suport poden convertir-se en membres actius de les seves comunitats i països i desenvolupar el seu potencial.

Aquesta declaració resumeix les experiències de nenes i dones amb TDAH, i dels que treballen amb elles, així com l'evidència científica assolida fins ara. També proporcionem les nostres recomanacions i crides a l'acció, que són necessaris urgentment per abordar aquest problema.

Un cos emergent de la investigació i d'experiència en la pràctica ens diu que avaluar i diagnosticar el TDAH en nens i dones és més complicat que en homes. En part, això és perquè, d'una banda, en elles el TDAH pot tenir una aparició més tardana i, de l'altra, es manifesta de forma diferent. En primer lloc, es pensa que és més comú en dones el tipus de TDAH inatent que en homes, i els símptomes de TDAH inatent encara són mal entesos pels professionals mèdics, el que fa que molts professionals sovint els confonguin amb trastorns de l'estat d'ànim, ansietat o una altra afecció relacionada. De fet, en les dones, el TDAH pot presentar-se com problemes més subtils o interns (per exemple, ansietat, falta d'atenció) i menys problemes externs (per exemple, comportament desafiant, agressió). Malgrat que les noies poden no semblar impulsives externament o hiperactives a l'aula, tendeixen a internalitzar els seus comportaments, i els seus pensaments poden causar una enorme distracció i agitació interna, afegit a una manca important d'habilitats socials.

El TDAH a les dones també es vincula amb més desregulació emocional i problemes de salut mental. Això pot tenir una base biològica, perquè la investigació també ha demostrat que els canvis en els nivells de estrogen en el cervell poden afectar molt a les nenes amb símptomes de TDAH durant la pubertat i més enllà, fent-los més susceptibles a canvis d'humor premenstruals severos, depressió i / o ansietat. Durant l'adolescència, les nenes amb TDAH poden no tenir les estratègies necessàries per tirar endavant, i les que van utilitzar durant la infantesa poden no ser útils ja. Com a resultat, són susceptibles de tenir més disfuncions en l'avaluació del funcionament social, escolar i familiar que les nenes sense TDAH.

Si una nena amb TDAH es queda sense diagnosticar o sense un tractament, a mesura que entra en l'adolescència i l'edat adulta, gairebé inevitablement trobarà una sèrie de problemes d'ajust que poden conduir a trastorns addicionals, com un trastorn alimentari (bulímia, anorèxia) o trastorn de la personalitat. A més, poden presentar-se altres comportaments típics d'aquestes nenes que inclouen l'activitat sexual primerenca impulsada per la necessitat de sentir-se bé, un sentit equivocat de voler ser estimat i ser popular -un tipus d'auto tractament per a la baixa autoestima crònica- aquest comportament, de vegades impulsiu, condueix a relacions sexuals sense protecció, una major proporció d'embarassos d'adolescents i infeccions de transmissió sexual, o un hàbit primerenc de fumar durant els seus anys escolars.

Per tant, el TDAH no diagnosticat té com a conseqüència dones adultes amb TDAH que tenen més probabilitats d'experimentar divorci, formar una família monoparental, aconseguir poca formació, estar subempleades o desocupades, patir d'insomni, fibromiàlgia, estrès constant a causa de la dificultat en el maneig de les demandes de la vida quotidiana que la societat espera que facin, i una menor esperança de vida que les tractades per TDAH causa d'accidents.

Per tant, quan no es diagnostica i no està prou recolzada, la condició de les dones amb TDAH suposa una pesada càrrega per a elles mateixes i per a la societat, de manera que s'ha d'emfatitzar molt la importància de la identificació primerenca i el tractament del TDAH en nens i dones.

Per aconseguir aquest objectiu, els indicadors (síntomes) del TDAH en dones i nenes necessiten ser millor compresos pels pares, professors, professionals de la salut i la societat en general. Una avaluació pel diagnòstic de TDAH en els nens i les dones ha de tenir en compte la història dels símptomes basats en la forma en què el TDAH es presenta en elles. Sobretot, un rendiment acadèmic satisfactori no ha de descartar un diagnòstic, ja que el TDAH també es dona en dones molt intel·ligents.

Recomanacions / Crides a l'Acció:

A causa de que l'avaluació del TDAH és més complicada en les nenes i dones, cal:

- més investigació centrada en la forma en què el TDAH apareix en elles (és a dir, com es presenta clínicament);
- llistes de verificació específiques de gènere per a identificar i diagnosticar a les nenes i dones amb TDAH;
- que s'estableixi un sistema de detecció que avalui el TDAH en nenes i dones que presenten trastorns alimentaris, ansietat, depressió, problemes del son, trastorns de la personalitat, abús d'alcohol i substàncies i fibromiàlgia.

- Més formació per a pares, pediatres, psiquiatres de nens / adolescents / adults i psicòlegs sobre:
 - a) els indicadors del TDAH en nens i dones;
 - b) les comorbiditats que sovint acompanyen el TDAH en nenes i dones;
 - c) el paper de l'emocionalitat en aquest tipus de TDAH;
 - d) la forma en què els estrògens afecten els canvis de l'estat d'ànim en les nenes amb TDAH quan arriben a la pubertat;
 - e) la prevalença de trastorns alimentaris en nenes amb símptomes de TDAH i
 - f) la prevalença d'ansietat i depressió en nenes i dones amb TDAH.